

млемѣрь-тъ приѣма іеднѣх произволна чясть за іединицѣх и съ нїеїх мѣри колко пѣти тїа ся съдрѣ-
жя въ онова пространство, коїе-то иска да из-
мѣри напр. іединѣх увратѣх, іединѣх лакѣтъх, іеднѣх
крачѣх, іеднѣх педїа ипр. А за измѣрениїе-то на
время-то приѣма хронологѣх-тъ іеднѣх чясть за іе-
диницѣх, на коїа-то протяжениїе-то іе добрѣ опредѣ-
лено и съ нїеїх мѣри онова время коїе-то иска да
измѣри напр. іединѣх чясть, іединѣх день, іединѣх мѣ-
сяцѣх, іеднѣх годинѣх ипр. Нѣх за пространство-то
природа-та не ни іе указала такѣх чясть, коїа-то
да може да ся приѣме за мѣрѣх, за това мѣра-та
на пространство-то іе условна, и за това іединѣх
народѣх іе приїелѣх іеднѣх мѣрѣх другїй—другѣх. А
за время-то природа-та сама ни іе указала такви
опредѣленни чясти, кои-то могатѣх да ся приѣмѣх
за мѣрѣх. Чловѣкѣх не може да въсприѣме понятиїе
за время-то инакѣх освѣнѣх кога забѣлѣжи течени-
їе-то на предмети-ти въ природѣх-тѣх, сиречѣх тѣх-
но-то прѣминуванїе отѣ іедно мѣсто на друго;
їедно такво прѣмѣстанїе отѣ начяло-то до край-тъ
може да ся приѣме за іеднѣх чясть на время-то.
Нѣх за да може такво течениїе да бѣде мѣра трѣ-
бѣх да бѣде равно, редовно и постоїанно; сиречѣх
да не бѣде вїеднѣхѣх по брѣзо а другїй пѣх по
кѣсно. Отѣ начяло-то на свѣтъ-тъх две тѣла сѣх
привлѣкли вниманиїе-то на чловѣка съх своїе-то
редовно мѣстанїе и равно течениїе; тыїа тѣла сѣх
слѣнце-то и мѣсяцѣх-тъх кои-то и давѣх на чло-
вѣка най вѣрно средство и най основателнѣх мѣрѣх